

КРАТКА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ПРОДУКТА

1. ИМЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ

Ципринол 250 mg филмирани таблетки
Ципринол 500 mg филмирани таблетки

Ciprinol 250 mg film-coated tablets
Ciprinol 500 mg film-coated tablets

ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО ЛЕКАРСТВАТА	
Кратка характеристика на продукта Приложение 1	
Към Рег. №	20000507/05
Разрешение №	683212, 01-04-2025
BG/MA/MP -	
Одобрение №	

2. КАЧЕСТВЕН И КОЛИЧЕСТВЕН СЪСТАВ

Ципринол 250 mg филмирани таблетки
Всяка филмирана таблетка съдържа 291,0 mg ципрофлоксацинов хидрохлорид монохидрат (*ciprofloxacin hydrochloride monohydrate*), еквивалентен на 250 mg ципрофлоксацин (*ciprofloxacin*).

Ципринол 500 mg филмирани таблетки
Всяка филмирана таблетка съдържа 582,0 mg ципрофлоксацинов хидрохлорид монохидрат (*ciprofloxacin hydrochloride monohydrate*), еквивалентен на 500 mg ципрофлоксацин (*ciprofloxacin*).

За пълния списък на помощните вещества, вижте точка 6.1

3. ЛЕКАРСТВЕНА ФОРМА

филмирана таблетка

Ципринол 250 mg филмирани таблетки
Таблетките от 250 mg са бели, кръгли, филмирани таблетки, гладки от едната страна и с делителна черта от другата.
Таблетките могат да се разделят на еднакви половини.

Ципринол 500 mg филмирани таблетки
Таблетките от 500 mg са бели, овални, филмирани таблетки, гладки от едната страна и с делителна черта от другата.
Таблетките могат да се разделят на еднакви половини.

4. КЛИНИЧНИ ДАННИ

4.1 Терапевтични показания

Ципринол филмирани таблетки са показани за лечение на следните инфекции (вижте точки 4.4 и 5.1). Специално внимание следва да се обърне на наличната информация за резистентност към ципрофлоксацин преди началото на лечението.

Трябва да се има предвид официалното ръководство за подходящо използване на антибактериални средства.

Възрастни

- Инфекции на долните дихателни пътища, причинени от Грам-отрицателни бактерии
 - екзацербация на хронична обструктивна белодробна болест
 - При обостряне на хронична обструктивна белодробна болест
- При обостряне на хронична обструктивна белодробна болест ципрофлоксацин трябва да се използва само когато се счита за неподходяща употребата на други

антибактериални средства, които обичайно се препоръчват за лечение на тези инфекции.

- инфекция на бронхите и белия дроб при кистозна фиброза или бронхиектазии
- пневмония
- Хронично супуративно възпаление на средното ухо.
- Остра екзацербация на хроничен синусит, особено ако той е причинен от Грам-отрицателни бактерии
- Инфекции на пикочните пътища
 - обикновен неусложнен остър цистит

При неусложнен остър цистит трябва да се използва само когато се счита за неподходяща употребата на други антибактериални средства, които обичайно се препоръчват за лечение на тези инфекции.

- остър пиелонефрит
- усложнени инфекции на пикочните пътища
- бактериален простатит
- Инфекции на половите пътища
 - гонококов уретрит и цервицит, причинени от чувствителни *Neisseria gonorrhoeae*
 - орхиепидидимит, включително случаи, причинени от чувствителни *Neisseria gonorrhoeae*
 - възпаления в малкия таз, включително случаи причинени от чувствителни *Neisseria gonorrhoeae*
- Инфекции на стомашно-чревния тракт (напр. пътническа диария)
- Интраабдоминални инфекции
- Инфекции на кожата и меките тъкани, причинени от Грам-отрицателни бактерии
- Злокачествен външен отит
- Инфекции на костите и ставите
- Профилактика на инвазивни инфекции, причинени от *Neisseria meningitidis*
- Инхалаторен антракс (профилактика след излагане и лечение).

Ципрофлоксацин може да се прилага в лечението на пациенти с неутропения с треска, за която се предполага, че е причинена от бактериална инфекция.

Деца и юноши

- Бронхо-пулмонални инфекции, причинени от *Pseudomonas aeruginosa*, при пациенти с кистозна фиброза
- Усложнени уринарни инфекции и остър пиелонефрит
- Вдишване на антракс (профилактика след излагане и лечение).

Ципрофлоксацин може също да се използва за лечение и на тежки инфекции при деца и юноши, когато се счита, че това е необходимо.

Лечението трябва да се започне само от лекари, които имат опит в лечението на кистозна фиброза и/или тежки инфекции при деца и юноши (вж. точки 4.4 и 5.1).

4.2 Дозировка и начин на приложение

Дозата се определя от индикацията, тежестта и мястото на инфекцията, чувствителността към ципрофлоксацин на причинителя (ите) и от състоянието на бъбречната функция на пациента. При деца и юноши дозировката се определя на телесно тегло.

Продължителността на лечението зависи от тежестта на заболяването, от клиничното протичане и бактериологичното развитие.

Лечението на инфекции, причинени от определени бактерии (напр. *Pseudomonas aeruginosa*, *Acinetobacter* или *Staphylococci*) може да изисква по-високи дози и едновременно приложение и на други подходящи антибактериални средства.

Лечението на някои инфекции (напр. възпаление в малкия таз, интраабдоминални инфекции, инфекции при неутропенични пациенти и инфекции на кости и стави) може да изисква едновременно приложение и на други подходящи антибактериални средства в зависимост от чувствителността на патогенните причинители.

Възрастни

Показание		Дневна доза в mg	Обща продължителност на лечението (възможност за започване на първоначално парентерално лечение с ципрофлоксацин)
Инфекции на долните дихателни пътища		500 mg два пъти дневно до 750 mg два пъти дневно	7 до 14 дни
Инфекции на горни дихателни пътища	Остра екзацербация на хронични синусити	500 mg два пъти дневно до 750 mg два пъти дневно	7 до 14 дни
	Хроничен супуративен отит	500 mg два пъти дневно до 750 mg два пъти дневно	7 до 14 дни
	Злокачествен външен отит	750 mg два пъти дневно	28 дни до 3 месеца
Уринарни инфекции (вж. точка 4.4)	Неусложнен остър цистит	250 mg два пъти дневно до 500 mg два пъти дневно	3 дни
		При жени в пременопауза може да се използва еднократна доза от 500 mg	
	Усложнен цистит, остър пиелонефрит	500 mg два пъти дневно	7 дни
	Усложнени пиелонефрити	500 mg два пъти дневно до 750 mg два пъти дневно	Поне 10 дни, може да продължи и по-дълго от 21 дни при някои специфични обстоятелства (като напр. абцеси)
	Бактериален простатит	500 mg два пъти дневно до 750 mg два пъти дневно	2 до 4 седмици (остър) и 4 до 6 седмици (хроничен)
Инфекции на урогениталния тракт	Гонококов уретрит и цервицит, причинени от чувствителна <i>Neisseria gonorrhoeae</i>	500 mg като еднократна доза	1 ден (еднократна доза)
	Орхиепидемит и тазова възпалителна болест, включително случаи, причинени от чувствителна	500 mg два пъти дневно до 750 mg два пъти дневно	поне 14 дни

	<i>Neisseria gonorrhoeae</i>		
Гастро-интестинални и интраабдоминални инфекции	Диария причинена от бактериални агенти вкл. <i>Shigella</i> spp. различни от <i>Shigella dysenteriae</i> тип I и емпирично лечение на тежка пътническа диария	500 mg два пъти дневно	1 ден
	Диария причинена от <i>Shigella dysenteriae</i> тип 1	500 mg два пъти дневно	5 дни
	Диария причинена от <i>Vibrio cholerae</i>	500 mg два пъти дневно	3 дни
	Тифоидна треска	500 mg два пъти дневно	7 дни
	Интраабдоминални инфекции причинени от Грам-отрицателни бактерии	500 mg два пъти дневно до 750 mg два пъти дневно	5 до 14 дни
Инфекции на кожата и меките тъкани, причинени от Грам-отрицателни бактерии		500 mg два пъти дневно до 750 mg два пъти дневно	7 до 14 дни
Инфекции на костите и ставите		500 mg два пъти дневно до 750 mg два пъти дневно	Максимално до 3 месеца
Пациенти с неутропения с треска, за която се предполага, че е причинена от бактериална инфекция Ципрофлоксацин трябва да се прилага едновременно с подходящ(и) антибактериални средства съгласно официалните препоръки.		500 mg два пъти дневно до 750 mg два пъти дневно	Лечението трябва да продължи през целия период на неутропенията
Профилактика на инвазивни инфекции, причинени от <i>Neisseria meningitidis</i>		500 mg като еднократна доза	1 ден (еднократна доза)
Вдишване на антракс, профилактика след експозиция и последващо лечение за хора, които могат да бъдат на перорално лечение, когато е уместно. Приемането на лекарството трябва да започне колкото може по-скоро след потвърждаване на експозицията.		500 mg два пъти дневно	60 дни от потвърждението за експозиция с <i>Bacillus anthracis</i>

Педиатрична популация

Показания	Дневна доза в mg	Обща продължителност на лечението (възможност за започване на първоначално парентерално лечение с ципрофлоксацин)
Кистозна фиброза	20 mg/kg два пъти дневно като максималната еднократна доза е 750 mg	10 до 14 дни

Усложнени уринарни инфекции и остър пиелонефрит	10 mg/kg два пъти дневно до 20 mg/kg два пъти дневно като максималната еднократна доза е 750 mg	10 до 21 дни
Вдишване на антракс, профилактика след експозиция и последващо лечение за хора, които могат да бъдат на перорално лечение, когато е клинично уместно. Приемането на лекарството трябва да започне колкото може по-скоро след потвърждаване на експозицията.	10 mg/kg два пъти дневно до 15 mg/kg два пъти дневно като максималната еднократна доза е 500 mg	60 дни от потвърждаване на експозицията с <i>Bacillus anthracis</i> .
Други тежки инфекции	20 mg/kg два пъти дневно като максималната еднократна доза е 750 mg	Според вида на инфекцията

Старческа възраст

Пациентите в старческа възраст трябва да получават доза, съобразена с тежестта на инфекцията и креатининовия клирънс на пациента.

Пациенти с бъбречно и чернодробно увреждане

Препоръчителни начални и поддържащи дози за пациенти с увредена бъбречна функция:

Креатининов клирънс [ml/min/1,73m ²]	Серумен креатинин [μmol/l]	Перорална доза [mg]
> 60	<124	Виж обичайната дозировка.
30 – 60	124 – 168	250-500 mg на 12 часа
< 30	>169	250-500 mg на 24 часа
Пациенти на хемодиализа	>169	250-500 mg на 24 часа (след диализата)
Пациенти на перитонеална диализа	>169	250-500 mg на 24 часа

При пациенти с нарушена чернодробна функция не се налага коригиране на дозата.

Дозирането при деца с нарушена бъбречна и/или чернодробна функция не е било проучвано.

Начин на приложение

Таблетките трябва да се поглъщат без да се дъвчат, с течност. Те могат да се приемат независимо от храненето. Ако се приемат на празен стомах, активното вещество се абсорбира по-бързо. Таблетките ципрофлоксацин може да се приемат по време на хранения, съдържащи млечни продукти или обогатени на минерали напитки. Обаче таблетките ципрофлоксацин не трябва да се прилагат едновременно с млечни продукти (напр. прясно мляко, кисело мляко) или обогатени на минерали напитки (напр. обогатен на калций портокалов сок), когато тези продукти или напитки се приемат самостоятелно отделно от храненията. Следователно таблетките ципрофлоксацин трябва да се прилагат или 1-2 часа преди, или най-малко 4 часа след млечни продукти или обогатени на минерали напитки, когато тези продукти или напитки се приемат самостоятелно отделно от храненията, както се препоръчва за лекарства, съдържащи калций (вж. точка 4.5, параграф Храна и млечни продукти).

При тежки случаи или при пациенти, които не могат да приемат таблетки (напр. парентерално хранене), се препоръчва лечението да започне с интравенозен ципрофлоксацин и да се премине на перорално лечение при първа възможност.

Ако бъде пропусната доза, тя трябва да бъде приета по всяко време, но не по-късно от 6 часа преди следващата планирана доза.

Ако остават по-малко от 6 часа до следващата доза, пропуснатата доза не трябва да се приема и лечението трябва да продължи, както е предписано, със следващата планирана доза. Не трябва да се приема двойна доза, за да се компенсира пропуснатата доза.

4.3 Противопоказания

- Свръхчувствителност към активното вещество, към други хинолони или към някое от помощните вещества, изброени в точка 6.1.
- Едновременно приложение на ципрофлоксацин и тизанидин (вж. точка 4.5).

4.4 Специални предупреждения и предпазни мерки при употреба

Употребата на ципрофлоксацин трябва да се избягва при пациенти, които са имали сериозни нежелани реакции в миналото при употреба на продукти, съдържащи хинолони или флуорохинолони (вж. точка 4.8). Лечението на тези пациенти с ципрофлоксацин трябва да се започва само при липса на алтернативни възможности за лечение и след внимателна оценка на съотношението полза/риск (вж. също точка 4.3).

Тежки инфекции и смесени инфекции с Грам-положителни и анаеробни патогени

Ципрофлоксацин монотерапия не е подходящ за лечение на тежки инфекции и инфекции, които са причинени от Грам-положителни или анаеробни патогени. При такива инфекции ципрофлоксацин трябва да се прилага в комбинация с други подходящи антибактериални агенти.

Стрептококови инфекции (включително *Streptococcus pneumoniae*)

Ципрофлоксацин не се препоръчва за лечение на стрептококови инфекции поради липса на ефикасност.

Инфекции на половите пътища

Гонококов уретрит, цервицит, орхиепидемит и тазова възпалителна болест, могат да бъдат причинени от флуорхинолон-резистентни *Neisseria gonorrhoeae*. Поради това ципрофлоксацин трябва да се прилага за лечение на гонококов уретрит или цервицит само ако ципрофлоксацин-устойчивата *Neisseria gonorrhoeae* може да бъде изключена.

За орхиепидемит и тазова възпалителна болест, емпирично включване на ципрофлоксацин, трябва да се обмисля само в комбинация с друг антибактериален агент (напр. цефалоспорин), освен ако ципрофлоксацин-устойчивата *Neisseria gonorrhoeae* може да бъде изключена. Ако клиничното подобрение не е постигнато след 3 дни от лечението, терапията трябва да се преразгледа.

Инфекции на пикочните пътища

Резистентността към флуорохинолони на *Escherichia coli* - най-честият патоген, предизвикващ инфекции на пикочните пътища, варира в целия Европейски съюз. Препоръчва се, лекарите, предписващи лекарството, да вземат под внимание установените локални данни за резистентност на *Escherichia coli* към флуорохинолони.

Единична доза ципрофлоксацин, която може да се използва при неусложнен цистит при предменопаузални жени, се очаква да бъде свързана с по-ниска ефикасност в сравнение с продължително лечение. Това трябва да бъде взето под внимание по отношение на повишаване на нивото на резистентност на *Escherichia coli* към хинолони.

Интраабдоминални инфекции

Съществуват ограничени данни за ефикасността на ципрофлоксацин при лечение на пост-хирургични интраабдоминални инфекции.

Пътническа диария

При изборът на ципрофлоксацин следва да се вземе под внимание информацията за резистентност към ципрофлоксацин на патогените в страните, които се посещават.

Инфекции на костите и ставите

Ципрофлоксацин трябва да се използва в комбинация с други антимикробни агенти, в зависимост от резултатите от микробиологичните тестове.

Инхалиране на антракс

Употребата при хора, се основава на *in-vitro* данните за чувствителност и на експерименталните данни при животни, а също така и на ограничени данни, получени при хората. Лекуващите лекари трябва да се отнасят до националния и/или международен консенсус за лечението на антракса.

Педиатрична популация

Използването на ципрофлоксацин при деца и юноши, трябва да следва наличните официални препоръки. Лечението с ципрофлоксацин трябва да се започне само от лекари, които имат опит в лечението на кистозната фиброза и/или тежки инфекции при деца и юноши.

Ципрофлоксацин е показал, че причинява артропатия на носещите стави при недоносени животни. Данните за безопасност от рандомизирано двойно-сляпо проучване за приложението на ципрофлоксацин при деца (ципрофлоксацин: $n=335$, средна възраст = 6,3 години; за сравнение: $n=349$, средна възраст = 6,2 години; възрастова граница = 1 до 17 години) показват честота на вероятно свързана с лекарството артропатия (забележими клинични признаци и симптоми от страна на ставите) до Ден +42 от 7,2% и 4,6%. Респективно, случаите на артропатия, свързана с лекарството 1 година след приема му са 9,0% и 5,7%. Повишаването на подозираните случаи на артропатия след определено време от приема на лекарството не е статистически значимо между двете групи. Лечението трябва да започне след внимателна преценка на съотношението полза/риск поради възможни нежелани реакции от страна на ставите и/или прилежащите тъкани (вж точка 4.8).

Бронхо-белодробни инфекции при кистозна фиброза

В клиничните изпитвания са включени деца и юноши на възраст от 5-17 години. По-ограничени данни има при лечението на деца на възраст между 1 и 5 годишна възраст.

Усложнени инфекции на пикочните пътища и пиелонефрит

Лечение на инфекции на пикочните пътища с ципрофлоксацин трябва да се прилага, когато друго лечение не може да се използва и след като то е обосновано от резултатите от микробиологичните тестове.

В клиничните изпитвания са включени деца и юноши на възраст от 1-17 години.

Други специфични тежки инфекции

При лечение на други тежки инфекции, в съответствие с официалните препоръки или след внимателна оценка полза/риск, когато друго лечение не може да се приложи или след неуспех на конвенционалната терапия и когато микробиологичните тестове оправдават употребата на ципрофлоксацин.

Използването на ципрофлоксацин при специфични тежки инфекции, различни от тези споменати по-горе, не е било оценявано по време на клинични изпитвания и клиничният опит е ограничен. Следователно се препоръчва предпазливост при лечение на пациенти с такива инфекции.

Свръхчувствителност

Свърхчувствителност и алергични реакции, включително анафилаксия и анафилактоидни реакции, могат да настъпят вследствие на единична доза (вж. точка 4.8) и могат да бъдат живото-застрашаващи. Ако такава реакция се появи, приемането на ципрофлоксацин следва да се спре и е задължително да се проведе адекватно лечение.

Продължителни, инвалидизиращи и потенциално необратими сериозни нежелани лекарствени реакции

Съобщава се за много редки случаи на продължителни (продължаващи месеци или години), инвалидизиращи и потенциално необратими сериозни нежелани лекарствени реакции, засягащи различни, понякога много системи в организма (мускулно-скелетна, нервна система, психика и сетивни органи) при пациенти, получаващи хинолони и флуорохинолони, независимо от тяхната възраст и вече съществуващите рискови фактори. Ципрофлоксацин трябва да се спре незабавно при първите признаци или симптоми на всяка сериозна нежелана реакция като пациентите трябва да се посъветват да се свържат с техния лекар, предписал лекарството, за съвет.

Мускулно-скелетна система

По принцип ципрофлоксацин не трябва да се използва при пациенти с анамнеза за заболяване на сухожилието/нарушения, свързани с лечение с хинолони. Въпреки това, в много редки случаи, след микробиологично доказване на причинителя и оценка на съотношението риск/полза, ципрофлоксацин може да се предписва на тези пациенти за лечение на някои тежки инфекции, особено в случай на неуспех на стандартната терапия или бактериална резистентност и когато микробиологичните данни могат да оправдаят използването на ципрофлоксацин.

Тендинит и разкъсване на сухожилие

Тендинит и разкъсване на сухожилие (по-специално ахилесово сухожилие, но без да се ограничава само до него), понякога двустранно, може да се получи още в рамките на 48 часа от започване на лечението с хинолони и флуорохинолони като има съобщения за такива, развили се дори до няколко месеца след прекратяване на лечението. Рискът от тендинит и разкъсване на сухожилие се повишава при по-възрастни пациенти, пациенти с бъбречно увреждане, пациенти с трансплантиран солиден орган и такива, лекувани съпътстващо с кортикостероиди. По тази причина съпътстващата употреба на кортикостероиди трябва да се избягва.

При първия признак на тендинит (напр. болезнено подуване, възпаление) лечението с ципрофлоксацин трябва да се прекрати и да се обмисли алтернативно лечение. Засегнатият(те) крайник(ци) трябва да бъде(ат) лекуван(и) по подходящ начин (напр. обездвижване). Не трябва да се използват кортикостероиди, ако се появят признаци на тендинопатия.

Пациенти с миастения гравис

Ципрофлоксацин трябва да се използва предпазливо при пациенти с миастения гравис, защото симптомите може да се обострят (вж. точка 4.8).

Аневризма и дисекция на аортата и регургитация/недостатъчност на сърдечните клапи

Епидемиологичните проучвания показват повишен риск от аневризма и дисекция на аортата особено при пациенти в старческа възраст, както и от регургитация на аортната и митралната клапа след прием на флуорохинолони. Съобщени са случаи на аневризма и дисекция на аортата, понякога усложнени поради разкъсване (включително с летален изход) и регургитация/недостатъчност на някои от сърдечните клапи при пациенти, приемащи флуорохинолони (вж. точка 4.8).

Затова флуорохинолоните трябва да се използват само след внимателна оценка на съотношението полза/риск и след разглеждане на други терапевтични възможности при пациенти с положителна фамилен анамнеза за аневризма, или вродено заболяване на сърдечните клапи, или при пациенти, диагностицирани с предшестваща аневризма или дисекция на аортата или заболяване на сърдечните клапи, или при наличие на други рискови фактори или заболявания, предразполагащи

- както за аневризма така и за и дисекация на аортата и за регургитация/недостатъчност на сърдечните клапи (напр. нарушения на съединителната тъкан, напр. синдром на Marfan или синдром на Ehlers-Danlos, синдром на Turner, болест на Behcet, хипертония, ревматоиден артрит) или допълнително
- при аневризма и дисекация на аортата (напр. съдови нарушения, напр. артериит на Takayasu, гигантоклетъчен артериит, или известна атеросклероза или синдром на Sjögren), или допълнително
- при регургитация/недостатъчност на сърдечните клапи (напр. инфекциозен ендокардит).

Рискът от аневризма и дисекация на аортата и тяхното разкъсване може също да се повиши при пациенти, лекувани едновременно със системни кортикостероиди.

В случай на внезапна болка в корема, гърдния кош или гърба пациентите трябва да бъдат посъветвани да се консултират незабавно с лекар в спешно отделение.

Пациентите трябва да бъдат посъветвани да потърсят незабавно медицинска помощ в случай на остра диспнея, поява на сърцебиене (палпитации) или развитие на оток на корема или долните крайници.

Фоточувствителност

Ципрофлоксацин причинява реакции на фоточувствителност. Пациентите, приемащи ципрофлоксацин трябва да бъдат съветвани да избягват прякото излагане на силно слънце или UV облъчване по време на лечението (вж. точка 4.8).

Зрителни нарушения

Ако зрението се увреди или настъпят каквито и да е ефекти върху очите, трябва веднага да се проведе консултация с офталмолог.

Централна нервна система

Известно е, че хинолоните могат да предизвикат гърчове или да понижат гърчовия праг. Докладвани са били и случаи на епилептичен статус. Ципрофлоксацин трябва да се използва предпазливо при пациенти с нарушения на ЦНС, които могат да бъдат предразположени към гърчове. Ако се появят гърчове, приемането на ципрофлоксацин следва да бъде преустановено (вж. точка 4.8).

Периферна невропатия

Съобщава се за случаи на сензорна или сензомоторна полиневропатия, водещи до парестезии, хипоестезия, дизестезия или слабост при пациенти, приемащи хинолони и флуорохинолони. Пациентите, които приемат ципрофлоксацин, трябва да бъдат посъветвани да информират своя лекар, преди да продължат лечението, ако се появят симптоми на невропатия, като болка, усещане за парене, мравучкане, изтръпване или слабост, за да се предотврати развитието на потенциално необратимо заболяване. (вж. точка 4.8).

Психични реакции

Възможна е появата на психични реакции дори след първото приложение на ципрофлоксацин. В редки случаи е възможно депресията или психозата да прогресират до суицидни намерения/мисли, прерастващи в опит за самоубийство или извършване на самоубийство. Ако се появят депресия, психотични реакции, мисли или поведение, свързани със самоубийство, ципрофлоксацин трябва да се преустанови.

Сърдечни нарушения

Трябва да се внимава при използване на флуорохинолони, включително ципрофлоксацин, при пациенти с известни рискови фактори за удължаване на QT интервала, като например:

- вроден удължен QT синдром
- едновременна употреба на лекарства, за които се знае, че удължават QT интервала (напр. клас IA и III антиаритмични средства, трициклически антидепресанти, макролиди, антипсихотици)
- некоригиран електролитен дисбаланс (напр. хипокалиемия, хипомагнезиемия)

- сърдечно заболяване (напр. сърдечна недостатъчност, инфаркт на миокарда, брадикардия)

Пациенти в старческа възраст и жени могат да бъдат по-чувствителни към лекарства удължаващи QT интервала. Това трябва да бъде взето под внимание при използването на флуорхинолони, включително ципрофлоксацин, при тези популации. (Вж. точка 4.2 пациенти в старческа възраст, точка 4.5, точка 4.8, точка 4.9).

Дисгликемия

Както при всички хинолони, има съобщения за нарушения в нивата на кръвната захар, включващи, както хипогликемия, така и хипергликемия (вж. точка 4.8), обикновено при диабетици в старческа възраст, на които се прилага съпътстваща терапия с перорални хипогликемични средства (напр. глибенкламид) или с инсулин. Съобщавани са случаи на хипогликемична кома. Препоръчва се внимателно проследяване на глюкозата в кръвта при пациенти с диабет.

Стомашно-чревни нарушения

Появата на тежка и персистираща диария по време или след лечение (включително няколко седмици след лечението) може да означава колит, свързан с приема на антибиотик (живото-застрашаващо състояние с възможен фатален изход) и изисква незабавно лечение (вж. точка 4.8). В такива случаи, приема на ципрофлоксацин следва незабавно да се прекрати и да започне подходяща терапия. Лекарства, намаляващи перисталтиката са противопоказани в тази ситуация.

Нарушения на бъбреците и пикочната система

Има съобщения за кристалурия, свързана с употребата на ципрофлоксацин (вж. точка 4.8). Пациентите, получаващи ципрофлоксацин трябва да бъдат добре хидратирани и трябва да се избягва прекомерно алкализирание на урината.

Увреждане на бъбречната функция

Тъй като ципрофлоксацин до голяма степен се екскретира непроменен чрез бъбреците, необходима е корекция на дозата при пациенти с нарушена бъбречна функция, както е описано в точка 4.2, за да се избегне увеличаване на нежеланите лекарствени реакции поради натрупване на ципрофлоксацин.

Хепатобилиарни нарушения

Случаи на чернодробна некроза и живото-застрашаваща чернодробна недостатъчност са докладвани при лечение с ципрофлоксацин (вж. точка 4.8). В случай на признаци и симптоми на чернодробно заболяване (като например анорексия, жълтеница, тъмна урина, сърбеж или болезнен корем), лечението трябва да се прекрати.

Глюкозо-6-фосфат дехидрогеназен дефицит

Хемолитични реакции са били докладвани при лечение с ципрофлоксацин при пациенти с глюкозо-6-фосфат дехидрогеназен дефицит. Ципрофлоксацин трябва да се избягва при тези пациенти, освен ако потенциалната полза надвишава възможния риск. В този случай, трябва да се следи за потенциална поява на хемолиза.

Резистентност

По време или след курс на лечение с ципрофлоксацин, бактерии, които са резистентни към ципрофлоксацин, могат да бъдат изолирани, с или без клинично проявена суперинфекция. Възможно е да има определен риск от избора при наличие на ципрофлоксацин-резистентни бактерии по време на продължително лечение и при лечение на вътреболнични инфекции и/или инфекции, причинени от *Staphylococcus* и *Pseudomonas* видове.

Цитохром P450

Ципрофлоксацин инхибира CYP1A2 и по този начин може да предизвика повишаване на серумната концентрация на едновременно прилагани с него лекарства, които се метаболизират

чрез този ензим (напр. теофилин, клозапин, оланзапин, ропинирол, тизанидин, дулоксетин, агомелатин). Поради това, пациентите, които приемат тези лекарства едновременно с ципрофлоксацин следва да бъдат проследявани внимателно за клинични признаци на предозиране, както и може да се наложи определяне на серумните им концентрации (напр. на теофилин) (вж. точка 4.5). Едновременното приложение на ципрофлоксацин и тизанидин е противопоказно.

Метотрексат

Едновременна употреба на ципрофлоксацин с метотрексат не се препоръчва (вж. точка 4.5).

Изследвания

При определяне *in-vitro* на активността на ципрофлоксацин срещу *Mycobacterium tuberculosis* може да се получат фалшиви отрицателни бактериологични резултати в проби от пациенти, които в момента приемат ципрофлоксацин.

Натрий

Това лекарство съдържа по-малко от 1 mmol натрий (23 mg) на филмирана таблетка, т.е. може да се каже, че практически не съдържа натрий.

4.5 Взаимодействие с други лекарствени продукти и други форми на взаимодействие

Ефекти на другите лекарства върху ципрофлоксацин:

Лекарства, за които е известно, че удължават QT интервала

Ципрофлоксацин, подобно на другите флуорохинолони, трябва да се използва с повишено внимание при пациенти, приемащи лекарства, за които е известно, че удължават QT интервала (напр. клас IA и III антиаритмични средства, трициклически антидепресанти, макролиди, антипсихотици) (вж. точка 4.4).

Формиране на хелатни комплекси

Едновременното приложение на ципрофлоксацин (перорален) и поливалентни катион-съдържащи лекарства и минерални добавки (например калций, магнезий, алуминий, желязо), фосфатни полимерни свързващи вещества (например севеламер или лантен карбонат), сукралфат или антиациди и силно буферирани средства (напр. диданозин таблетки), съдържащи магнезий, алуминий или калций намаляват усвояването на ципрофлоксацин. Следователно, ципрофлоксацин следва да бъде приеман или 1-2 часа преди или най-малко 4 часа след тези лекарствени продукти. Ограничението не се отнася до антиациди, принадлежащи до класа на H₂-рецепторни блокери.

Храна и млечни продукти

Дозите калций, като част от едно хранене не влияят значително на абсорбцията на ципрофлоксацин (перорално). Следователно таблетките ципрофлоксацин могат да се приемат по време на хранения, съдържащи млечни продукти или обогатени на минерали напитки. Обаче таблетките ципрофлоксацин, прилагани едновременно с млечни продукти или обогатени на минерали напитки (напр. прясно и кисело мляко, портокалов сок обогатен с калций), когато тези продукти или напитки се приемат самостоятелно отделно от храненията, могат да намалят абсорбцията на ципрофлоксацин.

Едновременният прием на млечни продукти или обогатени на минерали напитки, приемани самостоятелно отделно от храненията, с таблетки ципрофлоксацин трябва да се избягва и таблетките ципрофлоксацин трябва да се прилагат или 1-2 часа преди, или най-малко 4 часа след млечни продукти или обогатени на минерали напитки, когато тези продукти и напитки се приемат самостоятелно отделно от храненията, както се препоръчва за лекарства, съдържащи калций (вж. точка 4.2).

Вижте също параграфа по-горе Образуване на хелатни комплекси.

Пробенецид

Пробенецид повлиява бъбречната секреция на ципрофлоксацин. Едновременното приложение на пробенецид и ципрофлоксацин увеличава серумните концентрации на ципрофлоксацин.

Метоклопрамид

Метоклопрамид ускорява абсорбцията на ципрофлоксацин (перорален), което води до по-кратко време за достигане на максималните плазмени концентрации. Не се наблюдава ефект върху бионаличността на ципрофлоксацин.

Омепразол

Едновременното прилагане на ципрофлоксацин и омепразол съдържащи лекарствени продукти води до леко редуциране на $C_{\max}$ и AUC на ципрофлоксацин.

Ефекти на ципрофлоксацин върху други лекарствени продукти:

Тизанидин

Тизанидин не трябва да се прилага заедно с ципрофлоксацин (вж. точка 4.3). В едно клинично изпитване със здрави доброволци са отчетени повишаване на серумната концентрация на тизанидин ($C_{\max}$ увеличение: 7-кратно, обхват: 4 до 21 пъти; AUC увеличение: 10 пъти, обхват: от 6 до 24-кратно), когато се прилага едновременно с ципрофлоксацин. Повишаването на серумните концентрации на тизанидин е свързано със засилен хипотензивен и седативен ефект.

Метотрексат

Реналният тубулен транспорт на метотрексат може да бъде потиснат при едновременно приложение с ципрофлоксацин и потенциално води до повишаване на плазмените нива на метотрексат и повишен риск от метотрексат-свързани токсични реакции. Едновременна употреба не се препоръчва (вж. точка 4.4).

Теофилин

Едновременното приложение на ципрофлоксацин и теофилин може да доведе до нежелано повишаване на серумната концентрация на теофилин. Това може да доведе до теофилин-индуцирани нежелани реакции, които рядко могат да бъдат живото-застрашаващи или фатални. При едновременно приложение, серумните концентрации на теофилин трябва да бъдат проверявани и да се редуцира дозата на теофилин при необходимост (вж. точка 4.4).

Други ксантинови производни

При едновременно приложение на ципрофлоксацин и кофеин или пентоксифилин (окспентифилин) има съобщения за повишаване на серумните концентрации на тези ксантинови производни.

Фенитоин

Едновременно приложение на ципрофлоксацин и фенитоин може да доведе до увеличаване или намаляване на серумните нива на фенитоин, така че се препоръчва проследяване на лекарствените нива.

Циклоспорин

Преходно повишаване на концентрацията на серумния креатинин се наблюдава когато са били приложени едновременно ципрофлоксацин- и циклоспорин- съдържащи лекарствени продукти. Поради това често (два пъти седмично) е необходимо да се контролират серумните концентрации на креатинин при тези пациенти.

Антагонисти на витамин К

Едновременно приложение на ципрофлоксацин с антагонисти на витамин К може да засили неговите антикоагулантни ефекти. Има много съобщения за повишаване на пероралната антикоагулантна активност при пациенти, приемащи антибактериални агенти, включително флуорхинолони. Рискът може да се различава в зависимост от вида на инфекцията, възрастта и

общото състояние на пациента, така че ролята на ципрофлоксацин за повишаване на INR (международно нормализирано съотношение) е трудно да се прецени. Препоръчително е INR да се наблюдава често по време на и малко след едновременното приложение на ципрофлоксацин с антагонисти на витамин К (напр. варфарин, аценокумарол, фенпрокумон или флуиндион).

Дулоксетин

В клинични проучвания е доказано, че едновременната употреба на дулоксетин с мощни инхибитори на CYP450 1A2 изоензим, като флувоксамин, може да доведе до увеличаване на AUC и C_{max} на дулоксетин. Въпреки че няма достатъчно клинични данни за възможно взаимодействие с ципрофлоксацин, подобни ефекти могат да се очаква при едновременното приложение (вж. точка 4.4).

Ропинирол

Доказано е в клинично проучване, че едновременното приложение на ропинирол и ципрофлоксацин, умерен инхибитор на CYP450 1A2 изоензим, води до повишаване на C_{max} и AUC на ропинирол от 60% и 84%, съответно. Препоръчва се мониторинг на ропинирол-свързаните нежелани лекарствени реакции и корекция на дозата в зависимост от случая по време на и малко след едновременното прилагане с ципрофлоксацин (вж. точка 4.4).

Лидокаин

Това е било демонстрирано при здрави индивиди, че едновременната употреба на лидокаин-съдържащи лекарствени продукти с ципрофлоксацин, умерен инхибитор на CYP450 1A2 изоензим, намалява клирънса на интравенозния лидокаин с 22%. Въпреки, че лечението с лидокаин се понася добре, възможно е възникване на нежелани реакции в резултат на взаимодействието с ципрофлоксацин при едновременно приложение.

Клозапин

След едновременно приложение на 250 mg ципрофлоксацин с клозапин в продължение на 7 дни, серумните концентрации на клозапин и N-дезметилклозапин се увеличават с 29% и 31%, съответно. Препоръчва се клинично наблюдение и подходящо коригиране на дозата на клозапин по време и скоро след едновременното приложение с ципрофлоксацин (вж. точка 4.4).

Силденафил

C_{max} и AUC на силденафил са се увеличили близо два пъти при здрави индивиди след перорална доза от 50 mg приета едновременно с 500 mg ципрофлоксацин. Поради това се изисква повишено внимание при предписването на ципрофлоксацин едновременно със силденафил, като трябва да се вземат предвид рисковете и ползите.

Агомелатин

В клинични проучвания е показано, че флувоксамин, като силен инхибитор на CYP450 1A2 изоензим, подчертано инхибира метаболизма на агомелатин, което води до 60-кратно повишение на експозицията на агомелатин. Въпреки че няма клинични данни за възможно взаимодействие с ципрофлоксацин, умерен инхибитор на CYP450 1A2, може да се очакват подобни ефекти при едновременното им приложение (вж. "цитохром P450" в точка „Специални предупреждения и предпазни мерки при употреба“).

Золпидем

Едновременното приложение на ципрофлоксацин може да повиши кръвните нива на золпидем, едновременната употреба не се препоръчва.

4.6 Фертилитет, бременност и кърмене

Бременност

Наличните данни за приложението на ципрофлоксацин при бременни жени, не показват развитие на малформации или на фето/неонатална токсичност на ципрофлоксацин. Проучвания

при животни не показват директни или индиректни увреждащи ефекти по отношение на репродуктивната токсичност. При млади и недоносени животни, третирани с хинолони, е наблюдавано увреждане на хрущяла, като по този начин, не може да се изключи, че лекарството може да причини увреждане на ставния хрущял в човешкия организъм при недоносени деца/ плод (вж. точка 5.3).
Като предпазна мярка, за предпочитане е да се избягва използването на ципрофлоксацин по време на бременността.

Кърмене

Ципрофлоксацин се екскретира в кърмата. Поради потенциалния риск от ставни увреждания, ципрофлоксацин не трябва да се използва по време на кърменето.

4.7 Ефекти върху способността за шофиране и работа с машини

Поради своите неврологични ефекти, ципрофлоксацин може да окаже влияние върху времето за реакция. По този начин, способността за шофиране или работа с машини може да бъде нарушена.

4.8 Нежелани лекарствени реакции

Най-често съобщаваните нежелани лекарствени реакции (НЛР) са гадене и диария.

НЛР, получени от клинични проучвания и от наблюдение, след пускане на пазара на ципрофлоксацин (перорална, интравенозна и секвенциална терапия) групирани по категории на честота, са изброени по-долу. Анализът на честотата взема под внимание данните от двата начина на приложение, перорално и интравенозно, на ципрофлоксацин.

Класифицира не по органи системи	Чести $\geq 1/100$ До < 1/10	Нечести $\geq 1/1\,000$ до < 1/100	Редки $\geq 1/10\,000$ до < 1/1\,000	Много редки < 1/10\,000	С неизвестна честота (не може да бъде определена от наличните данни)
Инфекции и паразитози		Гъбични суперин- фекции			
Нарушения на кръвта и лимфната система		Еозино- филия	Левкопения Анемия Неутропения Левкоцитоза Тромбоцитопения Тромбоцит- емия	Хемолитична анемия Агранулоцитоза Панцитопения (живото- застрашаваща) Потискане на костния мозък (живото- застрашаваща)	
Нарушения на имунната система			Алергични реакции Алергичен оток/ ангиоедем	Анафилактични реакции Анафилактичен шок (живото- застрашаващ) (вж. точка 4.4) Реакции подобни на серумна болест	
Нарушения на ендо- кринната система					Синдром на неадекватна секреция на антидиуретичен хормон (SIADH)
Нарушения на метаболизма и храненето		Намален апетит	Хипер- гликемия Хипогликемия (вж. точка 4.4)		Хипогликемичн а кома (вж. точка 4.4)
Психични наруше-ния**		Психомо- торна хипер- актив-ност/ възбуда	Объркване и дезориента-ция реакции на безпокойство Патологични сънища Депресия (потенциално завършва със суицидни идеи/ мисли или опити за самоубийство и самоубийство) (вж. точка 4.4) Халюцинации	Психични реакции (потенциално завършва със суицидни идеи/мисли или опити за самоубийство и самоубийство) (вж. точка 4.4)	Мания Хипомания
Нарушения на нервната система**		Главоболие Замайване Нарушения на съня Вкусови нарушения	Пар- и дизестезия Хипоестезия Тремор Припадъци (вкл. епилептичен	Мигрена Нарушена координацията Нарушена походка Нарушения на обонятелния нерв Интракраниална	Периферна невропатия Полиневропа- тия (вж. точка 4.4)

			статус вж. точка 4.4) Вертиго	хипертония и мозъчен псевдотумор	
Зрителни нарушения**			Зрителни нарушения (диплопия)	Зрителна деформация на цветовете	
Нарушения на ухото и лабиринта**			Тинитус загуба на слуха/ увреждане на слуха		
Сърдечни нарушения***			Тахикардия		Камерна аритмия и <i>Torsades de Pointes</i> (съобщавани предимно при пациенти с рискови фактори за QT удължаване), ЕКГ QT-удължаване (вж. точка 4.4 и 4.9) *
Съдови нарушения***			Вазодилатация Хипотония Синкоп	Васкулит	
Респи-раторни, гръдни и медиа-стинални нарушения			Диспнея (включително астматично състояние)		
Стомашно-чревни нарушения	Гадене Диария	Повръщане Гастроин-тестинални и коремни болки Диспепсия Метео-ризм	Диария, свързана с приема на антибиотик, включително псевдо-мембранозен колит (много рядко с възможен фатален изход) (вж. точка 4.4)	Панкреатит	
Хепатобилиарни нарушения		Повишаване на трансаминазите Повишаване на билирубина	Чернодробно увреждане Холестатична жълтеница Хепатит	Чернодробна некроза (много рядко се развива до животозастрашаваща чернодробна недостатъчност) (вж. точка 4.4)	
Нарушения на кожата и подкожните тъкани		Обрив Пруритус Уртикария	Реакции на фоточувствителност (вж. точка 4.4)	Петехии Еритема мултиформе Еритема нодозум Синдром на Stevens-Johnson	Остра генерализирана екзантематозна пурпура (AGEP), Лекарствена реакция с

				(потенциално живото- застрашаващ) Токсична епидермална некролиза (потенциално животозастрашава- ща)	еозинофилия и системни симптоми (DRESS)
Нарушения на мускулно- скелетната система, костите и съединителна та тъкан**		Мускулно- скелетна болка (напр. болка в крайниците, болка в гърба, болка в гърдите Артралгия	Миалгия Артрит Повишен мускулен тонус и крампи	Мускулна слабост Тендовагинит Руптура на сухожилието (предимно Ахилесово сухожилие) (вж. точка 4.4) Обостряне на симптоми на миастения гравис (вж. точка 4.4)	
Нарушения на бъбреците и пикочните пътища		Увреждане на бъбреците	Бъбречна недоста- тъчност Хематурия Кристалурия (вж. точка 4.4) Тубулоинтер- стициален нефрит		
Общи нарушения и ефекти на мястото на приложение**		Астения Треска	Оток Изпотяване (хиперхидроза)		
Изследвания		Повишаван е в кръвта на алкалната фосфатаза	Повишена амилаза		Повишаване на INR (при пациенти, лекувани с антагонисти на витамин К)

* Тези събития са съобщени по време на постмаркетинговия период и се наблюдават предимно сред пациенти с допълнителни рискови фактори за QT удължаване (вж. точка 4.4).

** Съобщава се за много редки случаи на продължителни (до месеци или години), инвалидизиращи и потенциално необратими сериозни лекарствени реакции, засягащи няколко, понякога много системно-органи класове и сетива (включително реакции като тендинит, разкъсване на сухожилие, артралгия, болка в крайниците, нарушение на походката, невропатии, свързани с парестезии и невралгия, умора, психиатрични симптоми (включително нарушения на съня, тревожност, пристъпи на паника, депресия и мисли за самоубийство), нарушение на паметта и концентрацията и увреждане на слуха, зрението, вкуса и обонянието) във връзка с употребата на хинолони и флуорохинолони, в някои случаи, независимо от вече съществуващите рискови фактори (вж. точка 4.4).

***При пациентите, приемащи флуорохинолони, са съобщени случаи на аневризма и дисекция на аортата, понякога усложнени поради разкъсване (включително с летален изход) регургитация/недостатъчност на някои от сърдечните клапи (вж. точка 4.4).

Педиатрични пациенти

Честотата на артропатия (артралгия, артрит), представена по-горе, се отнася до данни, събирани в проучванията с възрастни. При деца, за артропатия се съобщава често (вж. точка 4.4).

Съобщаване на подозирани нежелани реакции

Съобщаването на подозирани нежелани реакции след разрешаване за употреба на лекарствения продукт е важно. Това позволява да продължи наблюдението на съотношението полза/риск за лекарствения продукт. От медицинските специалисти се изисква да съобщават всяка подозирана нежелана реакция чрез

Изпълнителна агенция по лекарствата

ул. „Дамян Груев” № 8

1303 София

Тел.: +359 2 890 3417

уебсайт: www.bda.bg

4.9 Предозиране

Симптоми

Има съобщение за предозиране с 12 g, което е довело до леки симптоми на токсичност. При остро предозиране с 16 g е съобщено, че е довело до остра бъбречна недостатъчност. Симптомите при предозиране са виене на свят, тремор, главоболие, отпадналост, гърчове, халюцинации, объркване, абдоминален дискомфорт, бъбречна и чернодробна недостатъчност, както и кристалурия и хематурия. Има съобщения за обратима бъбречна токсичност.

Лечение

Освен рутинните мерки при спешни случаи напр. предизвикване на повръщане, последвано от прием на медицински въглен, се препоръчва да се следи бъбречната функция, включително и рН и киселинността на урината, при необходимост, за да се предотврати кристалурия. Пациентите трябва да са добре хидратирани. Антиацидните средства, съдържащи калций или магнезий могат теоретично да намалят абсорбцията на ципрофлоксацин при предозиране. Само малко количество от ципрофлоксацин (<10%) се елиминира чрез хемодиализа или перитонеална диализа.

В случай на предозиране, следва да се прилага симптоматично лечение. ЕКГ мониториране трябва да бъдат предприето, поради възможността за удължаване на QT интервала.

5. ФАРМАКОЛОГИЧНИ СВОЙСТВА

5.1 Фармакодинамични свойства

Фармакотерапевтична група: Флуорохинолони, АТС код: J01MA02

Механизъм на действие:

Като флуорохинолонов антибактериален агент, бактериалното действие на ципрофлоксацин е резултат от инхибиране на двата типа II топоизомераза (ДНК-гираза) и топоизомераза IV, необходими за бактериалната ДНК-репликация, транскрипция, възстановяване и рекомбинация.

PK/PD взаимоотношение:

Ефикасността зависи главно от съотношението между максималната концентрация в серума (C_{max}) и минималната инхибиторна концентрация (MIC) на ципрофлоксацин за бактериални патогени и връзката между площта под кривата (AUC) и MIC.

Механизъм на резистентност:

In-vitro резистентност към ципрофлоксацин може да бъде придобита чрез поетапен процес на целево разположени мутации в ДНК гираза и топоизомераза IV. Степента на кръстосана

резистентност между ципрофлоксацин и други флуорохинолони като резултат е променлива. Единична мутация, не може да доведе до клинична резистентност, но многобройни мутации обикновено водят до клинична резистентност към много или всички активни вещества, в рамките на класа.

Механизмите за резистентност, чрез непроницаемост или засягащи ефлуксната помпа за активното вещество може да имат променлив ефект върху чувствителността към флуорохинолоните, която зависи от физикохимичните свойства на отделните активни вещества в рамките на класа и афинитета на транспортните системи за всяко активно вещество. Всички в *in-vitro* механизми на резистентност са наблюдавани често при клинични изолати. Механизмите на резистентност, които дезактивират другите антибиотици като инфилтрационни бариери (често при *Pseudomonas aeruginosa*) и ефлукс механизмите могат да повлияят върху чувствителността към ципрофлоксацин.

Има съобщения за плазмид-медираната резистентност, кодирана чрез *qnr*-гени.

Спектър на антибактериална активност:

Гранични стойности, които отделят чувствителните щамове от щамове с умерена чувствителност и последните от резистентните щамове:

EUCAST Препоръки

Микроорганизми	чувствителни	резистентни
<i>Enterobacteriaceae</i>	$S \leq 0,25 \text{ mg/l}$	$R > 0,5 \text{ mg/l}$
<i>Salmonella</i> spp.	$S \leq 0,06 \text{ mg/l}$	$R > 0,06 \text{ mg/l}$
<i>Pseudomonas</i> spp.	$S \leq 0,5 \text{ mg/l}$	$R > 0,5 \text{ mg/l}$
<i>Acinetobacter</i> spp.	$S \leq 1 \text{ mg/l}$	$R > 1 \text{ mg/l}$
<i>Staphylococcus</i> spp. ¹	$S \leq 1 \text{ mg/l}$	$R > 1 \text{ mg/l}$
<i>Haemophilus influenzae</i>	$S \leq 0,06 \text{ mg/l}$	$R > 0,06 \text{ mg/l}$
<i>Moraxella catarrhalis</i>	$S \leq 0,125 \text{ mg/l}$	$R > 0,125 \text{ mg/l}$
<i>Neisseria gonorrhoeae</i>	$S \leq 0,03 \text{ mg/l}$	$R > 0,06 \text{ mg/l}$
<i>Neisseria meningitidis</i>	$S \leq 0,03 \text{ mg/l}$	$R > 0,03 \text{ mg/l}$
Гранични стойности, които не са свързани с определен вид*	$S \leq 0,25 \text{ mg/l}$	$R > 0,5 \text{ mg/l}$

¹ *Staphylococcus* spp. – граничните стойности за ципрофлоксацин са свързани с терапия с високи дози.

*Граничните стойности, които не са свързани с определен вид са определени главно на база фармакокинетични/фармакодинамични данни и са независими от разпределенията на минималната инхибиторна концентрация (MIC) на конкретния вид. Те се използват единствено за видове, за които не е определена гранична стойност за конкретен вид и не са за тези видове, при които не се препоръчва изпитване за чувствителност.

Разпространението на придобита резистентност може да варира географски и във времето за определени видове и е желателно да има местна информация за резистентността, особено когато се лекуват тежки инфекции. Ако е необходимо, трябва да се търси експертен съвет, когато местното разпространение на резистентността е такова, че ползата от агента при поне някои видове инфекции е под въпрос.

Групиране на съответните видове според чувствителността към ципрофлоксацин (за *Streptococcus species* вж. точка 4.4)

ОБИЧАЙНО ЧУВСТВИТЕЛНИ ВИДОВЕ
Аеробни Грам-положителни микроорганизми <i>Bacillus anthracis</i> (1)
Аеробни Грам-отрицателни микроорганизми

<i>Aeromonas</i> spp. <i>Brucella</i> spp. <i>Citrobacter koseri</i> <i>Francisella tularensis</i> <i>Haemophilus ducreyi</i> <i>Haemophilus influenzae</i> * <i>Legionella</i> spp. <i>Moraxella catarrhalis</i> * <i>Neisseria meningitidis</i> <i>Pasteurella</i> spp. <i>Salmonella</i> spp.* <i>Shigella</i> spp.* <i>Vibrio</i> spp. <i>Yersinia pestis</i>
Анаеробни микроорганизми <i>Mobiluncus</i>
Други микроорганизми <i>Chlamydia trachomatis</i> (\$) <i>Chlamydia pneumoniae</i> (\$) <i>Mycoplasma hominis</i> (\$) <i>Mycoplasma pneumoniae</i> (\$)
ВИДОВЕ, ЗА КОИТО ПРИДОБИТАТА РЕЗИСТЕНТНОСТ МОЖЕ ДА БЪДЕ ПРОБЛЕМ
Аеробни Грам-положителни микроорганизми <i>Enterococcus faecalis</i> (\$) <i>Staphylococcus</i> spp.* (2)
Аеробни Грам-отрицателни микроорганизми <i>Acinetobacter baumannii</i> + <i>Burkholderia cepacia</i> +* <i>Campylobacter</i> spp.+* <i>Citrobacter freundii</i> * <i>Enterobacter aerogenes</i> <i>Enterobacter cloacae</i> * <i>Escherichia coli</i> * <i>Klebsiella oxytoca</i> <i>Klebsiella pneumoniae</i> * <i>Morganella morganii</i> * <i>Neisseria gonorrhoeae</i> * <i>Proteus mirabilis</i> * <i>Proteus vulgaris</i> * <i>Providencia</i> spp. <i>Pseudomonas aeruginosa</i> * <i>Pseudomonas fluorescens</i> <i>Serratia marcescens</i> *
Анаеробни микроорганизми <i>Peptostreptococcus</i> spp. <i>Propionibacterium acnes</i>
ПРИСЪЩО РЕЗИСТЕНТНИ ОРГАНИЗМИ
Аеробни Грам-положителни микроорганизми <i>Actinomyces</i> <i>Enterococcus faecium</i> <i>Listeria monocytogenes</i>
Аеробни Грам-отрицателни микроорганизми <i>Stenotrophomonas maltophilia</i>
Анаеробни микроорганизми

С изключение на написаните по-горе

Други микроорганизми

Mycoplasma genitalium

Ureaplasma urealyticum

* Клиничната ефикасност е доказана за чувствителни изолати при одобрените клинични показания

+ Резистентност честота $\geq 50\%$ в една или повече държави-членки на ЕС

(§): Естествено умерена чувствителност при липса на придобити механизми на резистентност

(1): Проучванията са проведени върху експериментални животни при инфекции в резултат на инхалации на спори на *Bacillus anthracis*; тези проучвания показват, че ако антибиотичното лечение започне веднага след експозицията се избягва развитието на болестта, като лечението се състои в намаляване на броя на спорите в организма под заразните дози.

Препоръчаната употреба при хора, се основава главно на *in-vitro* чувствителност и експериментални данни с животни, заедно с ограничени данни при хората. Двумесечната продължителност на лечението при възрастни с перорален ципрофлоксацин, приеман в доза 500 mg два пъти дневно и се счита за ефективно за предотвратяване на антраксна инфекция при човека. Лекуващите лекари трябва да направят справка с националните и/или международните консенсусни документи по отношение на лечението на антракс.

(2): Метицилин резистентни *S. aureus* много често показват кръстосана резистентност към флуорхинолоните.

Степента на резистентност към метицилин е около 20 до 50% при всички видове стафилококи и обикновено е по-висока при вътреболнични изолати.

5.2 Фармакокинетични свойства

Абсорбция

След перорално приложение на единични дози от 250 mg, 500 mg и 750 mg ципрофлоксацин таблетки, ципрофлоксацин се абсорбира бързо и екстензивно, основно от тънките черва, като достига максимална серумна концентрация 1-2 часа по-късно.

Единични дози от 100-750 mg водят до дозо-зависими максимални серумни концентрации (C_{max}) между 0,56 и 3,7 mg / l. Серумните концентрации се повишават пропорционално с увеличаването на дози до 1000 mg.

Абсолютната бионаличност е около 70-80%.

500 mg перорална доза, давана на всеки 12 часа води до еквивалентна площ под кривата серумната концентрация-време (AUC) на тази, получена чрез интравенозна инфузия от 400 mg ципрофлоксацин дадени за 60 минути на всеки 12 часа.

Разпределение

Свързването на ципрофлоксацин с протеини е ниско (20-30%). Ципрофлоксацин присъства в плазмата до голяма степен в нейонизирана форма и има голям обем на разпределение 2/3 l/kg. Ципрофлоксацин достига високи концентрации в различни тъкани, като например белия дроб (епителната течност, алвеоларните макрофаги, биопсична тъкан), синусите, възпалени лезии (кантаридна мехурна течност), както и урогениталния тракт (урина, простата, ендометриум), където общата концентрация превишава тази, достигната в плазмата.

Биотрансформация

Ниски концентрации на четири метаболита са били съобщени и са били идентифицирани като: дезетилениципрофлоксацин (M 1), сулфоципрофлоксацин (M 2), оксоципрофлоксацин (M 3) и формилципрофлоксацин (M 4). Метаболитите показват *in-vitro* антимикробна активност, но в по-ниска степен, отколкото тази на изходното съединение.

Знае се, че ципрофлоксацин е умерен инхибитор на CYP 450 1A2 изоензими.

Елиминиране

Ципрофлоксацин до голяма степен се екскретира в непроменен вид чрез бъбреците, както и в по-малка степен чрез фецеса. Серумният елиминационен полуживот при индивиди с нормална бъбречна функция е приблизително 4-7 часа.

Екскреция на ципрофлоксацин (% от дозата)		
	Перорално приложение	
	Урина	фецес
Ципрофлоксацин	44,7	25,0
Метаболити (M ₁ -M ₄)	11,3	7,5

Бъбречният клирънс е между 180-300 ml/kg/h, а общият клирънс е между 480-600 ml/kg/h. Ципрофлоксацин се подлага на гломерулна филтрация и тубулна секреция. Тежко нарушената бъбречна функция води до удължен полуживот на ципрофлоксацин до 12 часа.

Извънбъбречния клирънс на ципрофлоксацин се дължи основно на активната транс-интестинална секреция и метаболизъм. 1% от дозата се екскретира чрез жлъчката. Ципрофлоксацин се намира в жлъчката във висока концентрация.

Педиатрични пациенти

Фармакокинетичните данни при педиатрични пациенти, са ограничени.

В едно проучване при деца C_{max} и AUC не зависят от възрастта (над една годишна възраст). Не е наблюдавано значително повишаване на C_{max} и AUC след многократно дозиране (10 mg/kg три пъти дневно).

При 10 деца с тежък сепсис C_{max} е била 6,1 mg/l (диапазона 4,6-8,3 mg/l) след 1-часова венозна инфузия на 10 mg/kg при деца на възраст по-малки от 1 година в сравнение с 7,2 mg/l (от 4,7 - 11,8 mg/l) за деца на възраст между 1 и 5 годишна възраст. AUC стойностите са били 17,4 mg*h/L (диапазон 11,8-32,0 mg*h/l) и 16,5 mg*h/l (диапазон 11,0-23,8 mg*h/l) в съответните възрастови групи.

Тези стойности са в границите, отчетени при възрастни в терапевтични дози. Въз основа на популационния фармакокинетичен анализ на педиатрични пациенти с различни инфекции, предполагаемият среден полуживот при децата е приблизително 4-5 часа и бионаличността на пероралната суспензия варира от 50 до 80%.

5.3 Предклинични данни за безопасност

Неклиничните данни не показват особени рискове за хората на база на конвенционалните проучвания за токсичност, при еднократно прилагане, токсичност при многократно приложение, канцерогенен потенциал, или репродуктивна токсичност.

Подобно на редица други хинолони, ципрофлоксацин е фототоксичен при животни при клинично значими нива на експозиция. Данните за фотомутагенност/фотокарциногенност показват слаби фотомутагенни или фототуморогенни ефекти на ципрофлоксацин в опитите *in-vitro* и при животните. Този ефект е бил сравним с този на другите гиразни инхибитори.

Ставна поносимост:

Както се съобщава за другите гиразни инхибитори, ципрофлоксацин причинява увреждане на големите носещи стави при недоносени животни. Степента на увреждане на хрущяла варира в зависимост от възрастта, вида и дозата; уреждането може да се намали, чрез премахване на натоварването на ставите. Проучванията със зрели животни (плъхове, кучета) не дават доказателства за увреждане на хрущяла. В едно проучване при млади кучета гончета, ципрофлоксацин причинява тежки ставни промени в терапевтични дози, след две седмици на лечението, като те все още се наблюдават и след 5 месеца.

6. ФАРМАЦЕВТИЧНИ ДАННИ

6.1 Списък на помощните вещества

Ядро на таблетката:

Кроскармелоза натрий
Силициев диоксид, колоиден безводен
Микрокристална целулоза
Натриев нишестен гликолат (Тип А)
Повидон К-25
Магнезиев стеарат

Филмово покритие:

Хипромелоза
Пропиленгликол
Талк
Титанов диоксид (E171).

6.2 Несъвместимости

Неприложимо

6.3 Срок на годност

5 години

6.4 Специални условия на съхранение

Този лекарствен продукт не изисква специални условия на съхранение.

6.5 Вид и съдържание на опаковката

A1/PVC-PVDC блистери.

Ципринол 250 mg филмирани таблетки
Кутия с 10 филмирани таблетки (1 блистер с 10 филмирани таблетки).

Ципринол 500 mg филмирани таблетки
Кутия с 10 филмирани таблетки (1 блистер с 10 филмирани таблетки).

6.6 Специални предпазни мерки при изхвърляне

Няма специални изисквания.

7. ПРИТЕЖАТЕЛ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

KRKA, d.d., Novo mesto, Šmarješka cesta 6, 8501 Novo mesto, Словения

8. НОМЕР(А) НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Reg.№: 20000504 за таблетките от 250 mg
Reg.№: 20000505 за таблетките от 500 mg

9. ДАТА НА ПЪРВО РАЗРЕШАВАНЕ/ПОДНОВЯВАНЕ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Дата на първо разрешаване: 25.08.2000
Дата на последно подновяване: 20.06.2011

10. ДАТА НА АКТУАЛИЗИРАНЕ НА ТЕКСТА

28 Февруари 2025

